

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/118/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7812203189
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Slobodník
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2013:7812203189.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci žalobcu V. N., R.. F., F. F. X. V. V., O. F. XX, IČO: XX XXX XXX, proti žalovanému G. U., nar. X. X. XXXX, naposledy bytom v E., H.. F. N. X, zastúpeného opatrovníčku L.. K. B., vyššou súdnou úradníčkou Okresného súdu Košice II, za účasti vedľajšieho účastníka Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom v Prešove, Važecká 16, IČO: XX XXX XXX, o zaplatenie 903,40 € s prísl., o odvolaní vedľajšieho účastníka proti rozsudku Okresného súdu Rožňava č.k. 5C/37/2012-78 z 10.12.2012

rozhodol:

P o t v r d u j e rozsudok vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka a žalobcu.

Náhradu trov odvolacieho konania účastníkom nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa žalobu zamietol a vedľajšiemu účastníkovi nepriznal náhradu trov konania.

Posledným výrokom rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Súd po vznesení námietky premlčania v konaní o zaplatenie úveru s poukazom na § 101 Obč.zák. žalobu zamietol.

Výrok o nepriznaní trov vedľajšiemu účastníkovi (ďalej len VÚ) odôvodnil súd prvého stupňa tým, že združenie vzniklo na ochranu spotrebiteľa v spotrebiteľských sporoch, a preto nie je dôvod, aby toto združenie ešte bolo zastúpené právnym zástupcom, lebo taký právny zástupca neposkytol žiadne právne služby, v ktorých by vykonanie malo vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Výrok o trovách konania ostatných účastníkov, teda vo vzťahu k žalobcu a žalovanému vyplýva z ust. § 142 ods. 1 O.s.p., lebo žalobca v konaní nebol úspešný a žalovanému žiadne trovy nevznikli.

Dôvodom odvolania podľa odvolateľa je skutočnosť, že vedľajší účastník „vystupoval“ v konaní na podporu žalovaného, proti ktorému podal žalobca návrh na zaplatenie sumy 903,40 €. Právnym základom uplatňovaného nároku bol nárok na poskytnutý úver.

V odvolaní namietal VÚ taktiež ako v iných stovkách sporov, že mu patria trovy konania a trovy odvolacieho konania, a preto žiada napadnuté uznesenie zmeniť, odmena advokáta pritom predstavuje 182,04 €. V snahe podporiť svoju argumentáciu odvolania citoval čl. 169 ods.1 Zmluvy o fungovaní EÚ, ďalej čl. 38 Charty základných práv EÚ ako aj čl. 47 Charty základných práv EÚ, lebo každý, koho práva

a slobody zaručené právom únie sú porušené, má za podmienok ustanovených v tomto článku právo na účinný prostriedok nápravy pred súdom.

Žalobca sa k odvolaniu nevyjadril.

Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) na základe podaného odvolania prejednal vec v medziach, v ktorých sa vedľajší účastník domáhal preskúmania rozhodnutia podľa § 212 ods. 1,3 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie vedľajšieho účastníka nie je dôvodné.

Vedľajší účastník na strane odporcu podal odvolanie len proti výroku o trovách konania, a tak právoplatnosť ostatných výrokov nebola odvolaním vedľajšieho účastníka dotknutá (viď § 206 ods. 3 O.s.p.) a predmetom odvolacieho prieskumu tak zostal len výrok o trovách konania.

Ako VÚ sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu 10a. (V odkaze pod čiarou je aj zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa - § 93 ods. 2 O.s.p.).

Do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účastníka súd rozhodne len na návrh (§ 93 ods. 3 O.s.p.).

V konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností (§ 93 ods. 4 O.s.p.).

Účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevyklučuje. Ak z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkom a vedľajším účastníkom, môže podať odvolanie aj vedľajší účastník (§ 201 O.s.p.).

Postavenie vedľajšieho účastníka je charakterizované rovnakými procesnými právami a povinnosťami ako účastníka, na strane ktorého sa pripojil alebo na strane ktorého vystupuje. Jeho postavenie je odlišné tým, že i keď koná vlastným menom, jeho postavenie je čiastočne obmedzené postavením účastníka, ktorý je dominus litis.

Vzhľadom na to, že vedľajší účastník „vystupoval“ na strane žalovaného (o tom žalovaný ani žalobca nebol informovaný) a k zamietnutiu konania došlo z dôvodu zavinenia žalobcu, mal by právo na trovy žalovanej.

Odvolací súd skúmal, či trovy konania vyčíslené a uplatňované VÚ v odvolaní sú účelné.

Trovy vynaložené účastníkom konania v spore (a platí to aj pre VÚ), musia byť v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania. Ich vynaložením sa musí sledovať procesné presadzovanie uplatneného nároku, alebo ako v danom prípade, procesná obrana proti takémuto tvrdenému nároku.

V tomto konaní nemožno považovať trovy „vynaložené“ VÚ, presnejšie vyčíslené VÚ za účelné, lebo tieto trovy neboli v príčinnej súvislosti s procesným postojom odporcu, resp. VÚ k predmetu konania.

V súdenom prípade v dôsledku zamietnutia návrhu na začatie konania, nedošlo ani k vysloveniu procesného postoja žalovaného VÚ k predmetu konania.

Účelnosť trov vynaložených na právnu pomoc možno vyvodiť z čl. 47 Ústavy. V podstate to znamená, že trovy právneho zastúpenia treba považovať za účelne vynaložené trovy. Každý má právo na to, aby bol zastúpený advokátom. Trovy potrebné na účelné uplatňovanie alebo obranu práva sa nemôžu posudzovať ako celok. Aj keď účastník má právo na náhradu trov konania, pretože mal plný úspech, každý úkon alebo každé platenie trov treba posudzovať samostatne. To platí ako na trovy, ktoré boli označené ako nevyhnutné, i pre trovy právnej pomoci. Nárok na náhradu trov právneho zastúpenia však nemožno priznať, ak sa určité procesné podanie nadbytočne opakuje bez uvedenia nových, procesne významných skutočností. To platí aj na podania advokáta, ktoré neobsahujú žiadne skutočnosti, vzťahujúce sa na predmet sporu, na skutočnosti, ktoré zostali medzi účastníkmi konania sporné a treba ich dokazovať, nakoľko sú významné na posúdenie veci samej.

Úvaha VÚ, že vstup (vedľajšieho účastníka) do konania spôsobil späťvzatie návrhu, je čisto iluzórnou predstavou vedľajšieho účastníka, lebo žalobcovi bol doručený vstup VÚ do konania, ale žalovaný o vstupe vôbec nevedel.

K polemike odvolateľa, že možno uvažovať aj o účtovaní odmeny za podanie, ktorým VÚ vstúpil do konania sa odvolaciemu súdu žiada uviesť, že išlo len o blanketárne podanie.

Z týchto dôvodov, ako aj z dôvodov, ktoré obsahuje uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti, odvolací súd uznesenie vo výroku o trovách konania ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Výrok o náhrade trov odvolacieho konania sa zakladá na ustanovení § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p. VÚ nemal úspech v konaní, a tak mu náhrada trov odvolacieho konania nepatrí. Ostatným účastníkom trovy odvolacieho konania nevznikli, a preto odvolací súd nepriznal účastníkom náhradu trov odvolacieho konania.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.